

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er en bemærkning til fru Annette Just.

Jeg har, tror jeg nok, sagt det en enkelt gang før, at kasserne ikke kan give tilskud til noget politisk parti, og nu skal jeg så sige det en gang mere.

Så vil jeg gerne sige, at når jeg tog dét frem med hensyn til den forskel, der var i holdninger, om de 4 og de 75, så var det set ud fra, at det er statslige midler, man i stor udstrækning administrerer. Derfor er vi selvfølgelig også interesseret i, at der er et ordentligt system bag det her, og derfor er det ikke ligegyldigt, om det er 4, eller det er 75.

Jette Gottlieb (EL):

Det var jo dejligt, at vi med radikal hjælp kunne få den principielle del af diskussionen frem.

Enhedslisten finder, at de faglige a-kasser er et gode for medlemmerne, dels fordi fagligt kendskab til området giver langt flere og langt bedre muligheder for ordentlig vejledning og forslag til beskæftigelsesinitiativer, dels fordi det giver en mulighed for kvalificeret behandling ved sammenhæng mellem overenskomstforhold og a-kasse-behandling, f.eks. af fyringsvarsler og den slags. Og endelig, fordi – og det har der ikke været snakket så meget om – det giver en mulighed for demokratisk medindflydelse på gulvniveau.

Det er ikke nogen fordel at frembringe en situation, hvor der kan opstå konkurrence mellem a-kasser. Jeg kan f.eks. snildt forestille mig en grim situation, hvor a-kasser reelt vil kunne sortere medlemmer efter ledighedsrisiko og dermed kunne konkurrere på billig administration og deraf følgende lavere kontingenter, måske suppleret med dejlige, billige tillægsforsikringstilbud og den slags.

Jeg er interesseret i en ensartet behandling af de arbejdsløse, og derfor foretrækker jeg, at man har et veldefineret medlemskab.

Jeg er ikke i tvivl om, at de borgerlige ville ønske sig en sådan konkurrencesituation, som det også er blevet fremstillet af Fremskridtspartiet flere gange. Men vi foretrækker altså de klare faglige afgrænsninger.

Selvfølgelig er vi opmærksom på, at så enkelt er det ikke, men vi opfatter det sådan, at de problemer, der måtte opstå, kunne løses med grænseaftaler og eventuelt med administrative løsninger. Det er ikke et spørgsmål, der skal behandles her i salen.

Det skal derimod det principielle spørgsmål: Er faglige a-kasser et gode, eller er de ikke? Formålet for de borgerlige er jo tilsyneladende at få de faglige a-kasser helt ophævet på lidt længere sigt. Linjerne er klart trukket op, og her står Enhedslisten på den side, der fastholder de faglige a-kasser som det bærende princip. Og vi kan altså ikke stemme for dagsordenen, fordi den har det stik modsatte formål.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er ikke, fordi jeg har særlig mange bemærkninger her ved afslutningen af denne lange debat, men nogle enkelte.

Det ene, jeg godt vil sige, er til dem, der måske også har hørt efter debatten ud over os, der har deltaget, eller dem, der måske bagefter læser Folketingstidende, for man kan få indtryk af, at a-kasserne overhovedet ikke har ændret sig i takt med udviklingen på arbejdsmarkedet.

Det er faktisk sådan, at arbejdsløshedskasserne har ændret sig fuldstændig i overensstemmelse med de strukturændringer, der er og har været i det faglige system. Bare for at tage et enkelt eksempel: For fem år siden havde det formentlig været fuldstændig utænkeligt, at sømændenes arbejdsløshedskasse var slået sammen med SiD's arbejdsløshedskasse. Det er jo helt naturligt, når man indgår faglige fællesskaber, at så sker der også noget på a-kasseområdet. Så så meget beton og så meget stivhed, som debatten godt kan efterlade et indtryk af, stemmer faktisk ikke med virkeligheden.

Det, der er helt afgørende for mig og for regeringen, er ikke, at a-kasse-strukturen skal være noget fuldstændig stationært, men den skal følge udviklingen på arbejdsmarkedet; og arbejdsmarkedsudviklingen og specielt organisationsstrukturen er jo noget, som arbejdsmarkedets parter har ansvar for, og de bør også løfte det ansvar. Og det er baggrunden for, at jeg har nedsat det udvalg, fordi jeg godt vil presse arbejdsmarkedets parter til at påtage sig det hele og fulde ansvar for faglig afgrænsning.

Den anden bemærkning er, at når vi lægger så meget vægt på, at der er en faglig afgrænsning, som jo til enhver tid skal kunne bevæge sig i takt med organisationsudviklingen, hænger det sammen med, at vi i forbindelse med arbejdsmarkedsreformen faktisk lagde meget vægt på, at arbejdsløshedskasserne også skulle spille en rolle i forhold til professionel vejledning. Og professionel rådgivning og vejledning kan man altså bedst udøve, når man kender den